

ANUARUL FESTIV AL INSTITUTULUI REPUBLICAN DE TUBERCULOZĂ KORÁNYI PE ANUL 1961, BUDAPESTA

(Cu ocazia aniversării alor 60 de ani de la înființarea institutului)

I. *Földes, M. Böszörményi*

Anuarul prezintă într-o serie de articole și studii scrise de colaboratorii institutului Korányi din Budapesta istoricul, activitatea științifică și organizatorică precum și activitatea acestui institut depusă în domeniul perfecționării cadrelor. Tematica abordată este de o actualitate unanim recunoscută iar metodele de cercetare aplicate se află la nivelul celei mai înaintate tehnici.

În articolele introductive, *Barát Irén* la fel ca și *Böszörményi M.* și *Fauszt I.* arată istoricul activității institutului în cei 60 de ani, greutățile întâmpinate în perioada regimului burghezo-moșieresc, succesele obținute în anii puterii populare ca și sarcinile care stau în fața institutului de acum înainte.

Német T. analizează desfășurarea endemiei tuberculoase din ultimii 10 ani, în cadrul căreia morbiditatea a scăzut de la 420 la 290 de bolnavi la 100.000 de locuitori.

Böszörményi M. Sveiger O. și *Seri I.* analizează cele mai raționale scheme de tratament tuberculostatic cu referințe speciale la apariția și dezvoltarea chemorezistenței.

Autorii sînt adepții asociațiilor duble în formele proaspete, urmate de o lungă terapie de consolidare.

Ungar I., Lakatos M. și Markos Gy. se ocupă de locul exerezei în tuberculoza pulmonară, studiind totodată importanța fizioterapiei în cadrul tratamentului postoperator. Autorii preferă exereza altor metode chirurgicale, dar sînt foarte exigenți în ceea ce privește criteriile de operabilitate.

Barabás M., Radics I. și Roka Gy. sintetizează experiența lor inovatoare privind diagnosticul radiologic al afecțiunilor toracice. *Kertes I.*, cercetează în lumina unui bogat material documentar rolul metodelor bronhologice în diagnosticul și tratamentul tuberculozei adultului.

Kovács F. junior, Megyeshúzi J. și Vedres Sarolta aduc o valoroasă contribuție la diagnosticul diferențial al așa-numitelor imagini pulmonare rotunde.

Szánthó E. și Karafiat I. studiază problema cordului pulmonar care devine din ce în ce mai frecvent la tuberculoși. Autorii trec în revistă principalele metode de diagnostic precoce precum și cele mai noi aspecte curativo profilactice. *Eritz A.* se ocupă de efectele terapiei ocupaționale asupra reprofilării și reincadrării în muncă a bolnavilor tuberculoși.

Levendek L. și Mezei A., vechi specialiști în problema activității nervoase superioare la bolnavii de tuberculoză, studiază particularitățile psihotipologice ale acestora.

Vincze E. și Kurucz J. acordă în studiul lor despre morfopatologia pieselor de exereza pulmonară o atenție deosebită bronșiectaziei, bronșitei de drenaj, țesutului perilezional și mai ales patologiei porțiunii de parenchim dintre cavernă și peretele toracic, observate la bolnavii de tuberculoză.

Szabó I. expune în lumina activității laboratorului central de bacteriologie observațiile lui în legătură cu rolul acestui laborator în combaterea tuberculozei. *Kertai N.* atrage atenția asupra bacilului bovin și a importanței sale în patologia umană, iar *Szabó I.* se ocupă de semnificația și clasificarea micobacteriilor atipice infiltrate la tuberculoși.

Vandra Edit specialist în problema fagilor micobacterieni aduce noi contribuții la cunoașterea acestora cu ajutorul microscopului electronic.

Kovács I. prezintă preocupările sale inovatoare privind determinarea gravimetrică a aerului rezidual și un nou model de spirograg-îngemănat.

În cercetările sale făcute în legătură cu examenul citologic al sputei tuberculoșilor, *Gemei I.* subliniază corelația dintre alterările constatate și prezența micobacteriilor virulente.

Tomcsányi prezintă particularitățile modului de atac al streptomycinei prin diferența de comportare a bacililor sensibili și rezistenți în legătură cu inhibarea și activarea oxidazei acidului benzoic, examenul fracțiunilor micobacteriene ultracentrifugate și analiza incorporăției carbonului marcat în albuminele bacteriene.

Schweiger O., Tomcsányi A. și Löv Brigitta studiază amănunțit modificările biologice, biochimice și morfologice ale leucocitului peritoneal, observate imediat după infecția experimentală. Autorii ajung la concluzia că aceste modificări sînt cu atât mai intense și cu atât mai precoce, cu cît animalul este mai receptiv.

Földes I. arată în cadrul unei experiențe ingenioase cu tuberculină radio marcată prin iod 131 circuitul acesteia în organismul animalelor sănătoase și bolnave, dovedind că în ceea ce privește eliminarea acestei substanțe nu există diferențe între animalele sănătoase și bolnave, receptive și nereceptive. Autorul accentuează însă că leucocitele peritoneale ale animalelor receptive și infectate fixează mai multă tuberculină decît înainte de infecție, în timp ce cele nereceptive au un comportament invers.

M. Bors